

Ændringsforslag ere Resultater. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Brandes: Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højt ærede Minister. Jeg maa tilstaa, at den meget ærede Minister ikke svarede til mine beretigede Forventninger. Vi ere jo vante til, at Ministre tage en noget fastere Stilling til de Sager, de have forelagt, end det forekommer mig, at den højt ærede Minister tog til denne Sag. Det afgørende Spørgsmaal i dette Lovforslag vil jo blive — derom kan der ikke være Tvivl, at hvad der ellers ligger Flertallet og Mindretallene, hvilke Flertal og Mindretal det nu end er, og Regeringen imellem, blive vi nok enige om — det er Tilfuddet. Derpaa er det, at det staar, men derom gav den højt ærede Minister os ingen Bested. Han syntes vel, saa vidt jeg forstod ham, at fravige Forlangendet om, at Kommunerne skulle bidrage til Understøttelse til Sygekasserne. Jeg er ikke vis paa, at jeg har forstaaet ham rigtig i den Henseende, men han fremkom dog med Ytringer om, at der i Fjor er paalagt Kommunerne saa betydelige Byrder, at det vist ikke kan nytte at paalægge dem flere i Aar. Denne Fordring syntes han altsaa at frasalde. Dernæst syntes den højt ærede Minister at stille derhen, at han heller ikke vilde fastholde Brændevinsfattens Forhøjelse, i alt Fald ikke paa dette Stadium. Til sidst kommer Spørgsmaalet om Tilfuddets Størrelse, og der stod den meget ærede Minister paa, hvad der nu er bestemt i Regeringsforslaget; men, sagde han, der kan da være Tale om, at man maa søge til ny Indtægtskilder, uden at han angav, hvilken Art af Indtægtskilder det skulde være, eller om det overhovedet til sidst vil vise sig nødvendigt at søge til ny Indtægtskilder. Jeg kan ikke sige, at han ganske desavouerede det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), men paa den anden Side er det mig klart, at han ikke ubetinget støttede ham; det forekom mig i det mindste, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var noget stærkere i sin Tro paa eller sin Forventning om Nødvendigheden af ny Indtægtskilder, end den højt ærede Minister var. Den meget ærede Minister syntes at bebrejde mig, at jeg ikke i min Opgørelse skulde have tænkt paa, at Tilfuddet til Sygekasserne vil være stigende Aar for Aar. Denne Bebrejdelse hvis det er en Bebrejdelse, falder lige saa godt paa den ærede Regering. Hvorledes man vil bestemme Tilfuddet — og hvad der staar os imellem er ikke

nogen betydelig Sum, en 50,000 Kr., idet den høje Regering vil give 450,000 Kr., og vort Standpunkt i Øjeblikket er 500,000. Hvorledes det nu end er i Øjeblikket, er det klart, at begge Parters Tilfud stiger med Aarene, og hvorfor Ministeren i saa høj Grad bebrejdede mig, at jeg ikke regnede med stigende Tilfud, naar han selv ganske ser bort derfra og taler om, at nu er der kun Tale om $\frac{1}{2}$ Million, det forstaaer jeg ikke. Den højtærede Minister ved meget godt, at om nogle Aar bliver det meget mere end de 450,000 Kr., som han nu siger, eller den halve Million, som vi sige. Det vil stige akkurat lige saa godt for ham som for os andre. Derfor synes jeg ikke, der var nogen Grund til med saa megen Iver at rette denne Bebrejdelse til mig, at jeg ikke tog Hensyn til de Beregninger, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds kom med, angaaende, hvor mange Sygekassemedlemmer der kunde blive. Det falder akkurat lige saa godt paa den ærede Regering. Den kan jo gerne gaa ud fra 800,000 Medlemmer. Ja, hvis det er Tilfældet, vil det Bidrag af $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem, som Regeringen nu foreslaar, blive til den Sum, 1,200,000 Kr., saa vidt jeg regner, og det er dog en Sum, som synes i Øjeblikket at ligge inden for den højtærede Ministers Tankegang. Og saa er dertil endnu ikke kommet $\frac{1}{4}$ af Tilfuddet. Skulde vi beregne, at det stiger paa samme Maade som Medlemsantallet, altsaa med omtrent $\frac{1}{6}$, komme vi op til 6 Millioner, og $\frac{1}{4}$ deraf giver $1\frac{1}{2}$ Million til, altsaa bliver det i alt 2,700,000, som er Ministerens Stilling til Sagen, det, han vil give, naar han er nødt til det, og det er han ifølge den Lov, som her foreligger.

Ordføreren (Bjoseen): Udtalelserne, der ere faldne her i Salen, falde jo for saa vidt godt i Traad med Betænkningens Karakter, som Modsetningerne heller ikke her ere komne særlig stærkt frem. Jeg tror, at Udvalget har i den Henseende Grund til at være tilfreds, idet jeg ikke haaber, at Ansøttelserne have fjernet sig fra hinanden under Debatten her i Salen. Naar den ærede sidste Taler (Brandes) syntes at bebrejde Ministeren, at han ikke havde holdt sig tapert nok, hvis jeg forstod ham ret, forekommer der mig inderes Grund til at anerkende, at Ministerens Fastholden af hans Forslag ikke er stærkere, end at vi let kunne vente, at han kan enes med os derom.

Jeg bad om Ordet blot for at sige et Par Ord og væsentlig kun over for, hvad der mulig kunde anses for at være nyt af,